

ÚTMUTATÓ
A TÁRSADALOM- ÉS TERMÉSZETTUDOMÁNYI
ISMERETTERJESZTŐ TÁRSULAT ELŐADÓI SZÁMÁRA

TERMÉSZETVÉDELEM HAZÁNKBAN

ÍRTA:
TASNÁDI KUBACSKA ANDRÁS
a föld- és ásványtani tudományok kandidátusa

71.

KIADJA
A TÁRSADALOM- ÉS TERMÉSZETTUDOMÁNYI
ISMERETTERJESZTŐ TÁRSULAT
1954

Ez az útmutató
a Társadalom- és Természettudományi Ismeretterjesztő Társulat Központi
Biológiai Szakosztálya Természetvédelmi Munkabizottságának
szerkesztésében készült

Vezetője:
KENYERES LAJOS

Az előadás-anyag felkészülés után
a megyei szakosztály, illetve járási
osztály dokumentációjába lerakandó

Készült 900 példányban
Felelős kiadó: Ónódy Miklós

14 908 — Egyetemi Nyomda, Budapest — Felelős vezető: Janka Gyula igazgató

AZ ELŐADÁS ANYAGA

I.

Mi a természet?

(A természet szeretete, természetvédelem.)

Mi a természet? Kíséreljük meg tudományoskodó meghatározás nélkül megközelíteni a szó értelmét. Tanuló korunkra visszaemlékezve *Petőfi* versével felelhetünk:

Lenn az Alföld tengersík vidékin
Ott vagyok honn, ott az én világom;
Börtönéből szabadult sas lelkem,
Ha a rónák végtelenjét látom.

A csárdánál törpe nyárfaerdő
Sárgul a királydinnyés homokban;
Oda fészkel a visító vércse,
Gyermekektől nem háborgatottan.

Ott tenyészik a bús árvalányhaj
S kék virága a szamárkenyérnek;
Hús tövihez déli nap hevében
Meggpihenni tarka gyíkok térnek.

Ne elégedjünk meg ennek a szép meghatározásnak egyszerű elolvasásával, egy-egy tájrészlettel és az élőlényekkel, melyek oda hazatérnek. Mi még a lényeg? Mi az, ami a versben a természetre eszmélés élményét kelti? Először is a föld, az Alföld képe, a táj szépsége a bódítószert. Erzéki varázsával álomba bűvöli a hétköznapi figyelmet, magához vonzza gondolatunkat, mint nádszálat az örvény. Azután következik a vidék növényvilága: nyárfaerdő, királydinnye, árvalányhaj, szamárkenyér. Ahogy a sorokat olvassuk, gondolatunk a verstől vissza-vissza száll a tájra. A növénynevek a valóság hitelességével érzékeltetik a ter-

